

A01 k. 73/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36329

Kl. ~~45 h, 28/01~~

Stanisław Wędrychowicz

(Lubliniec, Polska)

45 h 73/04

Trzyskrzydłowa, metalowa, druciana przystawka do sieci

Udzielono patentu z mocą od dnia 24 lutego 1950 r.

Trzyskrzydłowa, metalowa, druciana przystawka do sieci według wynalazku umożliwia szybkie połowy morskie górno-wodne na dużą skalę w głąb i wszere, bez potrzeby wyjmowania całego narządu łowieckiego z wody, poza tym zmniejsza zapotrzebowanie na kosztowne i łatwo zużywające się sieci przez częściowe zastąpienie ich stalową drucianą przystawką, samopływającą, łatwą i taną do wykonania, a przy tym stawiającą mały opór przy ciągnięciu, wreszcie umożliwia zmniejszenie kosztów rybołówstwa przez ograniczenie ilości fachowej obsługi przy połowach.

Prosty w swej konstrukcji wynalazek przedstawiony jest schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia w perspektywie przedmiot wynalazku, fig. 2 — widok jego z boku, fig. 3 — widok z przodu i fig. 4 — widok z góry. Części składowe konstrukcji przedstawionej na fig. 1, 2, 3 i 4 oznaczone literami są następujące: *bc* — pręt dolny, *ab* — *cd* pręty boczne, *p* — pływalki, *k* — koło przepustowe, *s* — sieć zwykła, *u* — uchwyt do matni, *m* — matnia, *o* — obciążenie,

lw — lina wzmacniająca, *lp* — lina pociągowa, *i* — dodatkowy pręt, *ś* — śruba wzgl. inne umocowanie.

Ciałość urządzenia składa się z trzech części: z przystawki, sieci i matni. Przystawka składa się również z trzech części: z pręta dolnego *bc* o dowolnej długości i dwóch prętów bocznych *ab* i *cd*, z koła przepustowego *k*, z drucików stalowych (metalowych) nierdzewnych łączących pręt dolny i pręty boczne z kołem przepustowym.

Druciki te nie są przyłączone bezpośrednio do prętów i koła przepustowego, lecz dla łatwiejszego transportu i umożliwienia zestawiania przystawki na miejscu są przytwierdzone z jednej strony do kilku metrowych prętów *i*, a z drugiej strony — do odpowiednio małych metalowych odcinków koła nie pokazanych na rysunku.

Wspomniane kilku-metrowe pręty *i* przytwierdza się na miejscu do pręta dolnego *bc* i prętów bocznych *ab* i *cd*, a odcinki koła z przeciwnej strony przytwierdzone są do koła przepustowego *k* przy pomocy śruby *ś* względnie innego przy mocowania. Ściana *bc-k* znajduje się cała pod

wodą. Wysokość prętów bocznych *ab* i *cd* zależy od głębokości połowów morskich, jakie chcemy dokonać.

Rozmieszczenie drucików, szerokie przy przecie dolnym oraz przy prętach bocznych, jest z natury rzeczy coraz gęściejsze w kierunku koła przepustowego *k* i bardzo gęste przy samym kole.

Ciężar pręta dolnego, prętów górnych, koła przepustowego i drutów, to jest całej przystawki, podtrzymywany jest przy powierzchni za pomocą trzech dużych metalowych, pustych pływaków o kształcie kajakowym, oznaczonych na rysunku literą *p*.

Pływaki *p* mają mieć taką wyporność, aby mogły utrzymać przystawkę z ciężarkami (obciążeniem) o przymocowanych na dolnych końcach prętów *ab* i *cd* w punktach *c* i *b* przy powierzchni wody. Ciężarki *o* mają utrzymać pręty boczne w pionowym położeniu podczas ruchu sieci z przystawką.

Koło przepustowe *k* znajduje się przy powierzchni zwierciadła wody w przeważającej części pod wodą i w tym położeniu ma go utrzymać pływak, znajdujący się przy kole.

Wskutek tego druciki całej przystawki ustawione są ukośnie w stosunku do płaszczyzny pionowej i podnoszą się od poziomu pręta dolnego stale ku górze do koła przepustowego, znajdującego się przy zwierciadle wody.

Poza kołem przepustowym *k* znajduje się kilkumetrowa sieć zwykła, oznaczona literą *s* zakończona uchwytem *u* w postaci koła do przyczepiania matni *m*. Matnia *m* jest zaopatrzona w bezzwrotny zawór.

Połączenie koła *k* z prętami w punktach *b*, *c*, *a*, *d*, wzmocnione winno być stalowymi czy zwykłymi linami *lw*, aby nadać przystawce silniejszą konstrukcję.

Całość sieci z przystawką ma być ciągniona przez dwa kutry czy statki (dwie przystawki przez trzy, a trzy przystawki przez cztery kutry czy statki itd.).

W czasie ciągnięcia przystawki masy wód, starając się przecisnąć przez drucianą przystawkę, napierają najwięcej w miejscu silnej koncentracji drutów, to jest koło koła przepustowego *k*, starając się obciążyć i pogrążyć tył przystawki w wodę.

Odpowiednio duży pływak tylny *p* temu przeciwdziała. Z drugiej strony pręt dolny, odpowiednio obciążony w czasie ciągnięcia, stawia również duży opór, który pcha go do tyłu, co powoduje pewnego rodzaju wydeńcia drutów przystawki. To wydeńcie jednak nie będzie duże, gdyż odpowiednia duża długość przystawki (drutów)

w stosunku do głębokości zanurzenia pręta uczyni nieszkodliwym to drobne wydeńcie drutów przystawki i lekkie ich rozchylenie.

Zresztą odpowiednie umocowanie lin pociągowych i obciążenie dolne pręta uniemożliwi wydeńcie drutów przystawki na większą skalę.

W czasie ciągnięcia przystawki, masy wodne przeciskają się stosunkowo dość swobodnie po i wzdłuż opływowych drutów przystawki, natrafiając w przestrzeni na coraz gęściejszą sieć drutów i nie mogąc się przez nie przecisnąć, wytwarzają przed kołem przepustowym * silny prąd wodny zależny od siły motorów, unoszący ryby do koła przepustowego.

Poza kołem przepustowym znajduje się kilkumetrowy kawałek sieci zwykłej, o wymiarach koła przepustowego zakończonej praktycznym i łatwym uchwytem dla przyczepiania matni rybnych. Oczywiście, matnia ma odpowiedni pływak do stwierdzenia, czy matnia już jest dostatecznie pełna.

Część koła przepustowego winna znajdować się nad powierzchnią wody, aby druty otaczające koło wychodziły nad zwierciadło wody i uniemożliwiały rybom przeskakiwanie drutów w ostatniej chwili przed ich złowieniem.

Sieć *s* ma ułatwić odczepienie matni i ponowne założenie przez wyjęcie uchwytu *u* nad powierzchnią wody.

Zastrzeżenia patentowe

1. Trzyskrzydłowa, metalowa przystawka do sieci, znamienna tym, że składa się z pręta dolnego (*bc*), dwóch prętów bocznych (*ab*, *cd*), koła przepustowego (*k*), pływaków (*p*), linek (*lw*, *lp*), sieci (*s*) z uchwytem (*u*), matni (*m*) oraz drutów łączących pręty dolne i boczne z kołem przepustowym.
2. Metalowa przystawka do sieci według zastrz. 1, znamienna tym, że druty są najpierw przyłączone do dodatkowych prętów (*i*) i małych odcinków koła, a następnie pręty te są łączone z prętami (*ab*, *cd* i *bc*) oraz z kołem przepustowym (*k*).
3. Metalowa przystawka do sieci według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że na prętach (*ab*, *cd*) w punktach (*b*, *c*) są umocowane ciężarki (*o*), a matnia (*m*) jest zaopatrzona w zawór bezzwrotny.
4. Metalowa przystawka do sieci według zastrz. 1, 2 i 3, znamienna tym, że połączenie koła przepustowego z prętami w punktach (*b*, *c*, *a*, *d*) jest wzmocnione linami (*lw*).

Stanisław Wędrychowicz

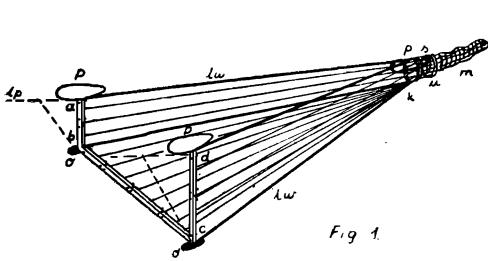

Fig 1

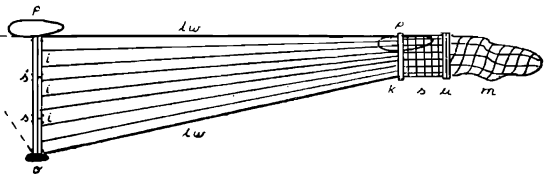

Fig 2

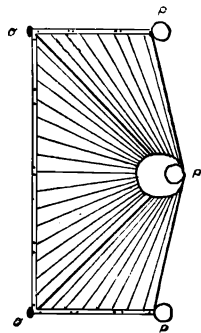

Fig 3

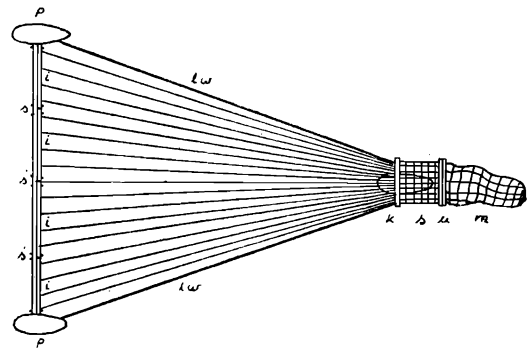

Fig 4